

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af efterløns- og dagpengesatser.

Af Svend Auken (S) m.fl.

(Fremsat 2/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Forslagsstillerne vil have maksimumssatsen for efterlønsmodtagere og dagpengemodtagere, såvel de syge som de arbejdsløse, og dimittendsatsen sat op med 5 pct. pr. 1. januar 1986. Endvidere ønsker forslagsstillerne en regulering pr. 1. oktober 1986 og derefter halvårlig regulering på baggrund af lønudviklingen for de beskæftigede.

Det har naturligvis aldrig været meningen, at maksimumssatserne skulle være fastfrosne for evigt. Suspensionen af den automatiske regulering siden oktober 1982 er et af elementerne i regeringens indkomstpolitik. Indgrebet skal ses i sammenhæng med de arbejdsmarkedspolitiske og økonomisk-politiske indgreb i øvrigt.

Det er almindeligt anerkendt både nationalt og internationalt, at regeringens økonomiske politik har givet store positive resultater. Regeringen finder det nødvendigt at videreføre den økonomiske politik for at fastholde de resultater, vi har opnået.

Vi kan ikke gå ind for forslaget om ophævelse af tilskuddet til arbejdsgiverbetaling af arbejdsmarkedsbidrag.

Beslutningsforslaget om regulering af efterløns- og dagpengesatser med 5 pct. pr. 1. januar 1986 og måske med 5 pct. pr. oktober 1986 betyder en uacceptabel forhøjelse af de offentlige udgifter.

Men jeg kan oplyse, at regeringen agter at fremsætte forslag om, at satserne skal reguleres med 2 pct. fra oktober 1986. Længere finder regeringen ikke at kunne gå i øjeblikket under hensyn til den indkomstpolitiske målsætning.

På regeringens vegne skal jeg derfor anbefale, at man ikke støtter socialdemokratiets beslutningsforslag.

Svend Auken (S):

Det var et klart svar. Ministeren siger, at af hensyn til landets økonomi er der kun 2 pct. til rådighed for efterlønsmodtagere og arbejdsløse og først med virkning fra næste år. Ikke engang i det kommende år vil ministeren dække efterlønsmodtagerne og dagpengemodtagerne ind i forhold til løn- og prisudviklingen. Jeg skal gøre opmærksom på, at priserne alene de sidste 12 måneder efter det nylig offentliggjorte pristal er steget med knap 5 pct., og der er udsigt til, at vi også i de kommende år vil have en inflation på omkring 4 pct. Man vil end ikke dække prisstigningerne ind i de kommende år. Først efter 4 års fastfrysning vil man give 2 pct., hvilket ikke engang svarer til halvdelen af prisstigningerne og lønstigningerne i perioden.

Ministeren har kun ét argument for dette meget, meget negative synspunkt over for de mange tusinde familier, der i forvejen ikke har det nemt herhjemme, og det er hensynet til den økonomiske politik. Må jeg minde ministeren om, at det er beregnet i finansudvalget, at den samlede virkning af alle regeringens nedskæringer i forhold til de arbejdsløse og i forhold til de svage sociale grupper i vort samfund er en forbedring af statsfinanserne med 5 mia kr., men den virkelig store forbedring af statsfinanserne er sket i kraft af det internationale økonomiske opsving, vi har haft i de seneste år, og i kraft af besparelserne i forhold til kommunerne og i kraft af den realrenteskat, som socialdemokratiet oprindeligt tog initiativ til. Det er ikke de sociale besparelser, der har givet de store forbedringer på statsfinanserne.

I øvrigt vil der ved gennemførelsen af den pakke, socialdemokratiet her har forelagt, nemlig en regulering af efterløns- og dagpengesatser, en afskaffelse af karensdagen og en fjernelse af det arbejdsgivertilskud på 2,4 mia kr., som staten skal betale til næste år efter det lovforslag, der blev vedtaget i foråret 1985 på initiativ af regeringen, ske en styrkelse af statsfinanserne på et sted mellem 1 og 1,5 mia kr. Det vil sige, at man på samme tid kan øve retfærdighed over for disse grupper, som er meget hårdt ramt, fjerne en urimelig lov, som det store flertal af befolkningen er imod, nemlig karensdagsloven, og alli-